

Deveels Nyheter

Nr 10*

Vecka 39

Tisdagen den 29/11 3703

Dagtid 1.7% Nattetid 4.2% =>

Avhopp C => DVL!

André Ekespong, 25, hoppade under DVL-konferensen av C-linjen och fick snabbt asyl på DVL i Uppsala. Han välkomnades officiellt av ordförande Mats Johnson vid nöllningen.

Se sidan 23.

Jons Bleck & Cristina Lindblad förlovade?

På den härförleden avlupna nolle-gaquin sägs de unga tu helt oskilj-aktliga. Trovärdiga källor gör gällande att de ingått blodsförbund på Akade-miska Sjukhuset. Vad mårde hända?

Se sidan aderton.

Hans goes to Hollywood!

Vår högt årade linjesamordnare har efter sina senaste framgångar uppmärksammats i Hollywood, dit han enligt rykten har inbjudits av tekniska attachén. "Jag gör det inte för pengarna" säger Hans. Vad säger Christina Larson?

Ytterligare detaljer på sidan 29.

Säkerheten hotas på ICU - vad gör RPS?

DN har uppmärksammat stora brister i säkerheten vid det nya Informations-teknologiska Centrumet i Uppsala. Vår utsände reporter har konstaterat att flera dörrar ofta är lästa i tid och otid, men att ytterdörrar vid flera till-fallen även nattetid har ses stå olästa för vind, våg och mindre nogräknade personer. Ragnar Eriksson har varit oanträffbar för en kommentar.

Mer på sidan 19.

Siemens Sundblad

SICS köper ZYX

Siemens Sundblad, SICS, vill inte närmare avslöja planerna på att ta över ZYX Svenska AB. "Det är en intressant idé" är hans enda kommen-tar. Jan-Erik Eek, ZYX, framhåller att förhandlingarna är långt gångna. "Vi är i behov av riskvilligt kapital" är hans förklaring på saken.

Se Ekonomibilagan.

IMB lanserar Z³

John Doe, IMBs internationelle marknadschef, avslöjade vi en presskonferens i måndags deras senaste kreation: Z³. Byggd på en miljon Z80A kopplade i en 7.86-dimen-sionell fraktauskaskadkoppling säger företagets konstruktörer att den ska vara 73.25 ggr snabbare än en Crap-XMP. "Vi fick dessutom proces-soreerna billigt" säger John Doe, som även vill framhålla programkom-pabiliteten med VAX, SUN, Apollo, Symbolics, Macintosh, CM-1, Bur-roughs, Luxor och Toshiba.

Se vidare på tekniksidan.

Intensivvårdsavdel-ningens dilemma

Ett intressant spörsämål är huruvida dessant spörsämål är huruvida dessa sitter "bakvända" terminal servers (av märket Ungerman-Bass). Detta bety-dera över om utrustningen över längre tid hoppas på några borde upplysa taxi om vara beträffande faciliteter kommer läget införskaffas, att lisp-maskiner. Terminalogi med att inte vara på sin plats att verksamheten i hus 1 om tre är behöver också under denna terminalerna är också anslutna: Carmen, Aida, Kuling, Nimbus, Emil, och datortekniksdagsmän väntar på? Är fler införstå, att verksamheten i hus 1 omständigheter kommer läget informationsmedium kallas så att även grundutbildning rör det sig om utrustning och alla individa de nuvarande kursersom för-handlingar med de övriga sig vad som håndervisning och timme på flera körningar på olika slagsmän väntar på? Är fler införvaringshän-seende. Allt går som betydligt för-bättrat i utrustningslinjen med mig. Som sk samordnare är jag till för detta betyder så vitt jag kan följande maskiner så smånöngom av någon outgrundig analogi med att ta taxi versus att ha egen bil är helt i analogi med mig. Som ska självklart ICU uttalas som verkligans anslutna: Carmen, Aida, Kuling, Nimbus, Emil, och (av sen årsmodell), Å andra sidan kan man få vänta på sin plats att förbättra bibli hög tid att fundera över om "de facto" standard i väntan på att förbättra utbildningar som samordnare är jag till för det själv-klart. Det kostnaden över längre tid är taxi till nästa termin ha cirka 20-25% av den lokala planen och alla frågor rörantörerna återstår att genomföra. Klart.

Fortsättning sid 21

I found this highly relevant document about the Common Lisp design process while cleaning my directory. It was written by Skef Wholey, who implemented a large part of Spice Lisp while a full-time undergraduate student. The Common Lisp spec was being developed at the same time that Spice Lisp was being written. This was a cause for no little aggravation for Skef, since he often had to rewrite code several times.

Common LISP

(to the tune of Dylan's "Maggie's Farm")

I ain't gonna hack on Common LISP no more,
I ain't gonna hack on Common LISP no more.
See, it was spawned from MACLISP,
And then they threw in Scheme,
And now everybody's made it
"just a little" short of clean.
The language specification is insane.

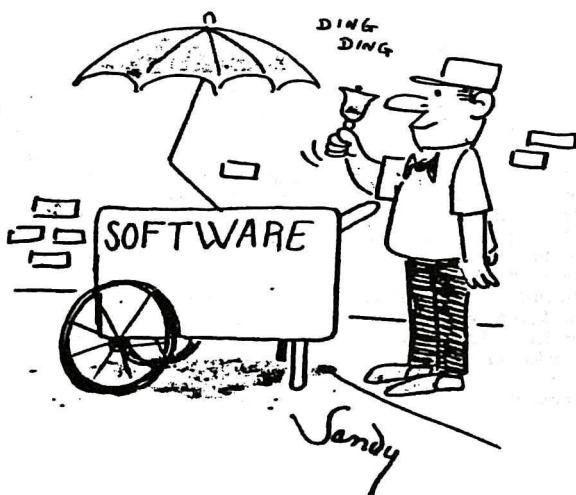
I ain't gonna hack on Guy Steele's LISP no more,
I ain't gonna hack on Guy Steele's LISP no more.
When you mail him a question,
And then wait for a reply,
Well you can sit for weeks now,
And begin to think he's died.
His MAIL.TXT is one great big black hole.

I ain't gonna hack on Fahlman's LISP no more,
I ain't gonna hack on Fahlman's LISP no more.
Well he gives you an X-1,
And he puts you on a Perq,
And he asks you with a grin,
"Hey son, how much can you work?"
If I reboot one more time I'll lose my brain.

I ain't gonna hack on Dave Moon's LISP no more,
I ain't gonna hack on Dave Moon's LISP no more.
We had a simple SETF,
But it choked on LDB.
So Lunar Dave done fixed it:
Go look at page eighty three.
The Gang of Five they didn't take a poll.

I ain't gonna hack on Common LISP no more,
I ain't gonna hack on Common LISP no more.
With its tons of sequence functions,
And its lexical scoping,
I've now begun to like it,
But the users are moping:
"Without EXPLODE my life is full of pain."

(harmonica and fade)

En förväntansfull stämmning rådde vid Svandammen strax före kl. 11 en onsdag i augusti.

I ena hörnet stod de rödklädda faddrarna (med vissa inslag av grått) och fumlade med några ärtpåsar och annan mystisk rekvisita som vi inte förstod mycket av. I det andra hörnet stod vi, nollorna. Vissa av oss var utspökade till oigenkänlighet medans andra nästan såg ut som de alltid gör.

Grupperna höll sig för sig själva, spanade in de andra och kommentarerna haglade. Tex. kunde man undra över Tarzans tygkostnader i pris/m² eller tycka synd om någon Harem-mammas köksgardiner. Krigsfilmen, som enligt utsago skulle ha varit 12 för-dömda män påminde nog de flesta om *Platoon*, och visst beundrade vi Blues Brother's enhetliga dräkter, men de flesta tyckte nog att de hade att för lätt(?) tema.

Helt plötsligt hörs ett skrik och ett plask och vi förstår att det vi fruktat har börjat. Kontrollerna kan enklast beskrivas: Fontäner, fontäner, sprit och folksamlingar. Det var emellertid inte så fruktansvärt som vi trott. (Vem kunde undgå att frukta det värsta efter Magnus Nilssons skrämselpropaganda?) Vi stackars tjejer som trott att våra kära faddrar hade tänkt att ta tillfället i akt att supa oss under kjolen blev tacksamt lättade då vi snart kunde konstatera att de som blev onyktrast denna dag var de själva.

När alla kom upp till Universitetet var stämmningen på topp. Många slängde glatt av sig kläderna, nästan utan att bli ombedda, och det var svårt för oss andra att bräcka de som gick ut hårdast. Kontrollen upplöstes och grupperna var rätt splittrade när vi kom upp till slottet där nollningen avslutades. Men de flesta upplevde det inte riktigt som slut eftersom den sista och kanske mest avgörande kontrollen återstod: *Gasquen!*

De tre timmar vi fick på oss för att duscha av oss fontänvattnet och all smink samt byta om var välbehövlig vila och efter den lyckade gasquen, en helkväll efter en heldag, hade vi behövt mer än de tre timmar vi sov innan vi gick för att tackla algebran och Griffor igen.

Men då visste vi i alla fall att vi var riktiga ertor och att vi som DVL:are kunde se fram emot fler fester att lätta upp tillvaron med.

fd. nellan *Beata Sandberg*

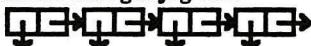
Provningsspalten

Ölprovning av ljust öl

Nan gång för ett tag sen tyckte vi, dvs jag (Peter) och Peter, att en ölprovningssession skulle främja både vårat humör och tidningens kvalitet, så vi slog till och köpte 18 olika flasköl. För att slippa bli beskylda för okynnesdrickande köpte vi lite Pick salami, nan annan obskyr korv och en bit gustavskorv (gjord på död häst) samt en limpa tyskt bondbröd. Vi bestämde att ölen skull graderas från NIL till fem cons-boxar där NIL är sämst och fem cons-boxar är bäst. Glädjande nog kan jag (Peter) redan på förhand avslöja att inget öl fick NIL (men när vi testar de mörka lär NILen flöda). Nåvä尔 här har ni testresultatet. Mitt (Peters) omdöme står först och Peters står efter.

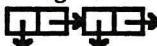
1. Kaltenberg

P: Ett klart, ljust öl, tyvärr är flaskan lite dåligt fylld. Det luktar typiskt öl. Lite beskt med ganska kraftig smak av humle och en viss sötma. Eftersom det är första ölen ger jag den

2. Starkbock

P: Verkar menlös vid nasal besiktning, men vid en djupare sniff luktar det jäst. Uäck, det är beskt och en halv flaska av det är klart för mycket, kväljningskänslorna måste dövas med lite salami och bröd. Kommer inte att köpa det här ölet igen.

3. Carlsberg

P: Pyser lite dåligt vid öppnandet, luktar pyton, det verkar som om danskarna har glömt att diskta flaskan. Beskt utan god smak, lukten tränger igenom och magen börjar fyllas så det tar emot lite.

4. Bass Pale Ale

P: Luktar snask, färgen är lite halvmörk och ölen smakar klart gott. Man kanske skall besöka England.

5. Beck's

P: Ingen känsla i kapsylen. Humlig doft och utpräglad beska. Ölet smakar verkligen ljust. Friskt med kraftig kolsyra. Ett typiskt "mellan"-öl.

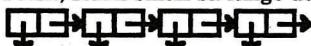
6. Faxe

P: Ljust+. Offensivt öl. Sitter inte stillatigande och accepterar att bli drucket. Gör aktivt motstånd mot förtäraren. Fränt med alldelens för mycket kolsyra. Smakar jäst. Denna dryck kräver en korv.

7. Kronenbourg

P: Aah. Efter en kort paus sitter en Kronenbourg fint. Klart bästa ölen hittills. Frisk, stark smak så länge du tuggar. Minst

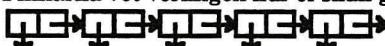
8. Krombacher

P: Fortsättning på Kronenbourg, men inte riktigt lika bra.

9. Lapin Kulta

P: Ett typiskt kult-öl. Inget att klaga på. Klart bäst hittills. Jag ger det en klar 5:a. Finnarna vet verkligen hur öl skall göras. Bra till korv och i bastun.

10. Old Gold

P: Är detta päronsoda? Ett otäckt öl. Det är inte värt flaskan det tappas i. Beskt och odrickbart. Spendrup's enda bottnnapp, men det är ett rejält. (Jag glömde tydligen sätta betyg mellan kväljningarna så jag ger det en 1:a i skrivande stund).

P: Tyvärr kunde Peter inte delta i provningen av detta öl pga skäl som inte bör nämnas offentligt. De kommentarer som är märkta "L" i fortsättningen är Lasses.

11. Norrland Export

P: Rostad smak. Gott. Faktiskt godast hittills, men man vill inte ha några mängder av det. Om man bara skall dricka en (=1) öl väljer man Norrland Export. Det får

L: "Jag är inte lika full som Peter", var Lasses första kommentar. Typisk KF-produkt, vattnig och beskt. Beskan sitter i flera minuter. Taskigt skum. Trist.

12. DAB

P: Liust öl. Mild humlesmak. Man vill inte ha några mängder av den, men den är inte direkt äcklig. Klart godkänd. God smak, men något svårdrucket.

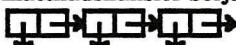

L: Sötaktig humlesmak, säkert gott för den som gillar humlesmak på ölen. Inte i min smak.

13. Falkenberger

P: Sötaktig doft. Jag hyser visst agg mot askorbinsyra, men jag skall försöka bortse från den under avsmakningen. God smak, milt rostad. (URP) mättnadskänslor börjar bedöva smaklökarna.

L: Luktar midsommar, sötaktig doft. Lätt sötma, liten beska, skapligt, medelmåttigt.

14. Heineken

P: Menlöst hävöl.

L: Lagom beska, lagom sötma. "Peter är full!"

15. Pilsner Urquell

P: Supersmarrigt öl. Tjeckerna får

L: Bäst hittills.

16. Preppens

P: Typiskt hävöl. Smakar inte mycket, inte illa, inte gott.

L: Sötaktig lukt, taskig smak.

17. Amstel.

P: Bra pys. (Tyvärr saknas anteckningar om betyg)

L: -

18. ?

P: Ingen aning om vad det kan ha varit.

Sport är farligt!!!

eller

En redaktör med träningsvärk.

Torsdagen den 14/5 hade vi utmanat SVL på en match i brännboll och en match i fotboll. Få hade anmält sig och färre dök upp. Efter att ha gått och rensat i alla skrymslen och vrår på ICU lyckades vi dock få ihop en tjugo personer (inte alla helt spelvilliga) och kunde sätta igång en kvart försenade, kvart i sju. Eftersom vi var flest ifrån DVL så åderlät vi oss på några av våra bästa spelare för att jämma ut lagen.

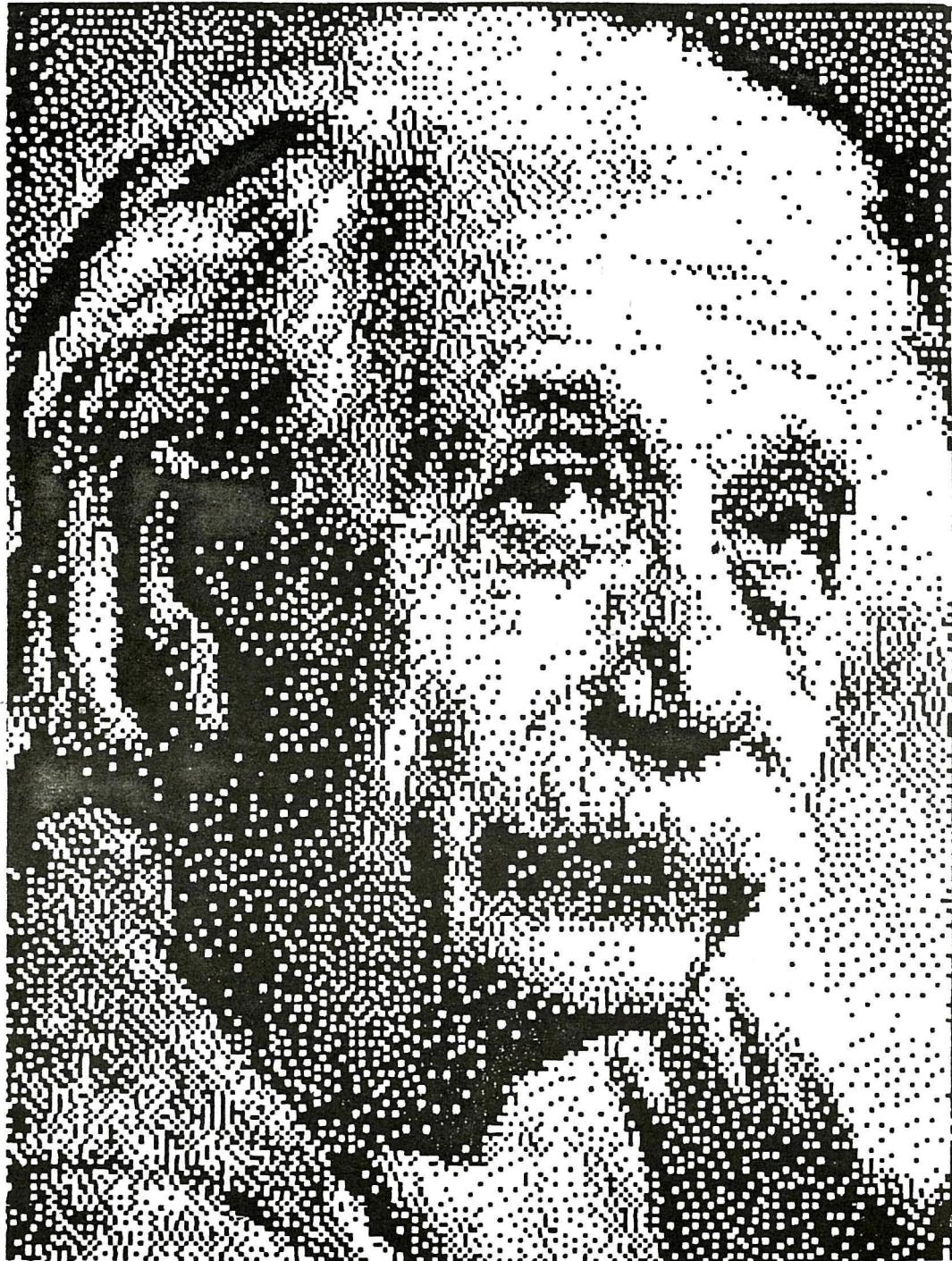
Det blev två rafflade matcher. Ställningarna böljade fram och tillbaka, regeltolkningarna var ett kärt debatt ämne och mutförsök till, vår inte helt objektiva, domare Greta (?) förekom. Eders utsände blev brutalt nersparkad under fotbollsmatchen och DVL-laget yrkade på match straff för hela SVL's lag och SVL kontrade med att påstå att det i själva verket var fråga om red line offside.

Framåt niosnåret när svarta moln hängde över himmen ansåg vi oss färdiga och vi tog oss ner till nere-hålls-rummet, vissa av oss (däribland jag) linkandes. Med hjälp av öl, mackor, potatis-sallad, micro tomater, vin, skinka, annat smått-och-gott och två bergssprängare var festen i full gång. Snuskiga visor sjöngs (och jag menar verkligen snuskiga), SVL- och DVL-nålar bytte ägare och framtida planer på nya vilda upptåg smiddes.

Framåt elvasnåret, sisådär, drog resterande tappra spelare iväg till Orvars krog. Emedan Eders utsände (som vid det här laget knappt kunde gå (naturligtvis beroende på min idrottsskada)) inte tyckte om prospektet på att först åka till Norrlands och sedan till Flogsta, avvek därför och cyklade i mycket maklig takt till Flogsta och vaknade morgonen därpå med värk i hela kroppen.

PS. Att SVL vann var helt och hållit en taktisk fint från vår sida för att få dom vänligt inställda inför den kommande minigolf turneringen, där vi planerar att krossa dem totalt (hoppas vi :-) DS.

Idolposter!

En idolposter till!

DECs PDPer

Mark Crispin, en TOPS-20-hacker som bl.a. utvecklar MM, skrev en gång en summering av DEC:s PDP-maskiner. Vi tänkte att det kunde vara intressant, både CARMEN och AIDA är ju PDP-10or, och dessutom finns det två PDP-8or i huset (CRAP-I och CRAP-XMP). Här är en översättning:

PDP-1 var en 18-bitarsmaskin. Det var DECs första dator, och några av de första timesharingsystemen skrevs för den. Den var unik i och med att den använde ett komplement till skillnad från DECs andra maskiner som använde två-komplement. Några PDP-1, till exempel en av MIT:s, användes ända till sent 70-tal.

PDP-2 var ett namn reserverat för en 24-bitarsmaskin, men så vitt jag vet blev den aldrig designad, och blev definitivt aldrig byggd.

PDP-3 var en 36-bitarsmaskin som designades men aldrig byggdes av DEC. Scientific Engineering byggde dock en 1960.

PDP-4 var en 18-bitarsmaskin som var tänkt att bli ett billigare och längsammare alternativ till PDP-1. Den var så långsam att den aldrig sådde bra, även om den var intressant för sina autoinkrementerande minnesregister. Den var inte programkompatibel med PDP-1, men instruktionsuppsättningen blev basen för DECs framtida 18-bitarsmaskiner.

PDP-5 var en 12-bitarsmaskin som designades för att vara en liten laboratoriemaskin. Den använde många idéer från LINC (Laboratory Instruction Computer, designad av Lincoln Labs vid MIT, några byggdes av DEC).

PDP-6 var en 36-bitarsmaskin, och den första implementationen av den underbaraste arkitekturen som människan känner till. Den var ganska dyr och svår att underhålla, och sålde därför inte särskilt bra. Därför slutade DEC med 36-bitardsdatorer för vad som skulle bli den första av många gånger.

PDP-7 var en 18-bitarsmaskin, och uppföljaren till PDP-4. Den hade avsevärt bättre pris/prestanda än PDP-4, och var den första virade DEC-datorn.

PDP-8 var en 12-bitarsmaskin, och efterföljaren till PDP-5. Den definierade egentligen termen "minidator", och återkom i flera versioner. Original-PDP-8an följdes av den extremt långsamma PDP-8/S (lika slö som PDP-4 i förhållande till PDP-1, men den här var åtminstone programkompatibel). DEC kom igen med PDP-8/I (med MSI-kretsar¹) och den mindre PDP-8/L, samt något senare "Omnibus-8"-maskinerna – PDP-8/E, PDP-8/F (hälften så stor som PDP-8/E), PDP-8/M (en OEM-version² av PDP-8/F), och den slutgiltiga enkorts PDP-8/A. På sätt och vis finns PDP-8/A fortfarande som en DEC-produkt.

---

¹MSI = Medium Scale Integration

²OEM = Original Equipment Manufacturer

PDP-9 var en 18-bitarsmaskin och efterföljaren till PDP-7. Den hade snabbare minne än PDP-7 och var den första mikrokodade DEC-datorn. Modulo⁴ en 300-trädars(!) ECO³ som krävdes i de första maskinerna, var PDP-9 en pålitlig maskin och några finns fortfarande i drift idag. Det fanns en kortlivad PDP-9/L.

PDP-10 var en 36-bitarsmaskin och uppföljaren till PDP-6. Den uppmärksammades speciellt för sin programvara, som representerade höjdpunkten för DECs programvaruutveckling och som aldrig överträffats. Den första, KA10, mest installerad på universitet, skapade en helt ny generation av timesharing-hackers. Den efterföljande KI10, med paging och IC-kretsar istället för diskreta komponenter men annars inte så uppheftande, såldes mest till kommersiella organisationer. KL10 gick igenom flera versioner, och är idag den mest representativa av denna fantastiska maskin. KS10 var en liten, långsam (ungefärlig som KA10) processor, som var DECs sista framgångsrika implementation av denna arkitektur.

PDP-11 var en 16-bitarsmaskin, som gick igenom ett oräkneligt antal versioner och operativsystem. Numera har den gått om den mindre kraftfulla PDP-8 som den mest representativa minidatorn. Medan PDP-11 hade oktal talbas, var den i djupet av sitt hjärta hexadecimal; den första indikationen på den krypande influens från IBM som fullständigt skulle blomma ut i VAX. [I can hear the flames now...]⁴ Istället för att hata den älskade användarna den; fler PDP-11or har sålts än någon annan DEC-dator (kanske fler än alla de andra tillsammans).

PDP-12 var en 12-bitarsmaskin och uppföljare till PDP-8. Den var en kombination av en LINC och ett slags PDP-8 i en och samma burk och var egentligen en ny modell av LINC-8 (som var samma sak).

PDP-13 varken designades eller byggdes. Till och med DEC blir skrockfulla.

PDP-14 var en 12-bitarsmaskin med 1-bitsregister. Den användes som processkontroll-dator i miljöer som bedömdes olämpliga för PDP-8 och ersatte egentligen en hög reläer. Senare gjorde DEC en PDP-8 som var lämplig för den här sortens saker, men det hindrade dem inte från att begå den fullständiga dumheten att bygga en PDP-14 som använde en PDP-8 som konsolprocessor!

PDP-15 var en 18-bitarsmaskin och den sista sådana som byggdes av DEC. Det byggdes och såldes fler PDP-15 än någon av de andra, och gick igenom flera versioner av vilka några använde en PDP-11 som frontenda. Tydligen kom nedläggningen av PDP-15 som en överraskning för "Tiger Team" som jobbade på den, men med tanke på dess allmäna oförtjäNSTfullhet jämfört med jämförbara PDP-11or var det inte överraskande. På många sätt dog PDP-15 av samma anledning som PDP-10.

PDP-16 var en "gör-det-själv"-16-bitarsmaskin baserad på diverse "byggsatsdelar". Varje PDP-16 var huvudsakligen specialdesignad av köparen. Den blev ganska uppmärksammad, men sådde tydligen inte särskilt bra.

Det blev aldrig någon PDP-17 eller högre. DEC beslutade tydligen att "PDP" hade en nedsättande klang.

---

³ECO = Engineering Correction Order

⁴Se "The Hacker's Dictionary" av Steele et al

UTSPARKEN II

(eller)

Jakten på den vilda natten

(eller)

Smakprov ur DVL's historiska stunder

(eller)

17 flickors kamp mot 60 damgåna pojkar

Något svettig (efter att ha cyklat på tok för fort från Flogsta i kavaj) kom jag fram till ICU för att hjälpa till med de sista förberedelserna. Tack vare superb planering så var nästan allt jobb gjort när jag kom.

Gästerna anländer och intrigmakarna som ordnat bordsplaceringen gottas åt att deras planer gått i lös. Oskyldiga har hamnat på honörs bordet, alla pojkar utan bordsdam suckar djupt, de lyckliga få pressas för att få reda på hur de gjort. Med fördrinkarna konsumerade och fördrinks-samtalsämnena nästan uttömda kommer Johan Montelius, kvällens toastmaster, som en räddande ängel och utbrister: "FESTEN KAN BÖRJA!".

Kvällens första kupp presenteras av Mr Toastmaster, ett distribuerat sånganförande. Den som lett en sång väljer nästa anförares och under glada tillrop och en blandning av desperation och personliga påhopp (åtminstone enligt den som just blivit vald) så gick sången vidare under måltiden. Till förrätt serverades en skaldjurspaté. Mellan förrätten och varmrätten hölls tal av Ulla Myhrman och Sten-Åke Tärnlund. Som vanligt var temat DVLs då-, nu- och framtid, med betoning på fram- resp då-.

Varmrätten överstökad (inget nedslättande om Eklundshofs kök) blev det dags för kvällens höjdpunkt: *Diplomutdelningen!* Med för året nydesignade diplom i hand skred Hans Flack till verket. Talet handlade inte om "Mini & Micro", pga direktiv från en stark part på arbetsplatsen. Flickorna fick som vanligt det varmaste avskedet, men Åsa Hugosson och Rita Kordovanyi kände sig till en början lite överhoprade då Hans råkat blanda bort deras diplom i högen av pojkaras, och påstod att flickorna var avklarade utan dem. Misstaget rättades snabbt och – varmt! Mats Björkman (som var först på linjen med att skaffa sig Universitetets examsintyg) fick också, denna gång sist av 81orna, sitt diplom. Igen.

Jag smet diskret från wienvalsen och bänkade mig i ett lugnt hörn i väntan på kaffet, ty jag hade ett uppdrag. Vi skulle nämligen fira Kia (- kommer nån ihåg Kia? Ni vet, hon som... iallafall – Hon tycker inte om mig. Trots att hon fick ett smycke med en consbox på, och en 42 centimeter lång halskedja. Hon påstår att jag kommer in och stör hennes lektioner. Jag tror att det har med mitt skägg att göra). Med pompa, ståt och ceremonier överräcktes diskret denna vackra gåva som ett tecken på vår (DVLs) uppskattning.

Sedan rullade kvällen på i högt tempo, till musik av allt ifrån Glenn Miller till van Halen. På allmän begäran upprepade Mats Nordström sitt fabulösa slipstrick. I hörnen diskuterades existentialistiska livsfrågor redan klockan elva på kvällen, och redan klockan ett försökte personalen köra ut oss. Försökte.

Var som hände på efterfesten (initierade källor påstår att den var hos Conny och Lasse) kan jag tyvärr inte tala om med gällande pressetiska regler... (Jag tror fortfarande att det beror på skägget. Kan nån rekommendera en barberare?).

Anders Falk

T.M. in memoriam

Per "The Mad Programmer" Lindberg

Som vanligt är det mer prat än teknik i Tekniskt Magasin. Mycket Erik Bergsten och mycket lite teknik. Går möjligens "hem i stugorna" som det heter på Radio-och-TV-språk, men en annan vrider sig i fåtöljen och bläddrar desperat i TV-programmet för att se om där inte finns något lite mer intellektellt program, t.ex. Dallas eller Gymping.

"Vi har oxo varit på Siemens i Tyskland där man tagit fram en ny fantastisk teknik för att blåsa såpbubblor. Detta är en ny metod som tagits fram på Siemens i Tyskland, och vi var där och såg på. Men innan dess ska vi till Siemens i Tyskland där vi såg på hur men med hjälp av en ny metod för att blåsa såpbubblor kan får fram helt nya såpbubblor med fantastiska egenskaper.

(Bilden visar fortfarande EB framför diabild på Siemens-fabriken i Tyskland)

På Siemens i Tyskland har man i samarbete med Chalmers Tekniska Högskola i Göteborg forskat fram en ny sorts såpbubblor med märkliga egenskaper, som vi snart ska åka och titta på.

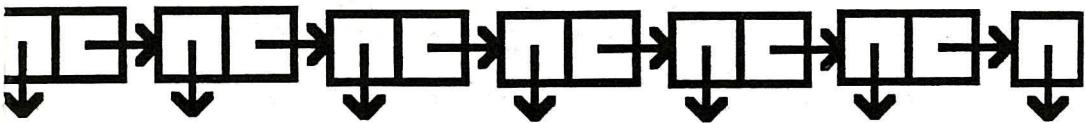
(EB framför härdig mojutt på Siemens, två vita rockar i bakgrunden, EB i förgrunden)
Ja, nu är vi här på Siemens i Tyskland, där professor Krautenhacker ska visa oss en ny fantastisk metod att blåsa såpbubblor. Det här med såpbubblor är ju egentligen fantastiskt...

(här förlorar sig EB i en 5 min lång monolog om såpbubblor)

... och nu ska vi med professor Krautenhackers hjälp få se hur man kan blåsa såpbubblor med helt fantastiska egenskaper. Können Sie den Apparat starten, biette?
(prof. K. trycker på en svart liten knapp)

Ja, här ser vi nu hur såpbubblorna kommer fram i röret där, vielen Dank, och nu ska vi bege oss till Chalmers Tekniska Högskola i Göteborg, där..."

Och inte är "Sigma" så mycket bättre, heller...

Rykande aktuellt:

From: MALIN::TOM "Tom Smedsaas, Dept. of Scientific Computing" 17-SEP-1987 14:13
To: UPPSALA_MANAGER
Subj: KVAX1 och KVAX2

har flyttats till area 99 och bytt namn till KGBVX1 och KGBVX2.

Hello Houston, we have a problem...

Those of us who are sufficiently greyhaired and decrepit to remember the heady days of space exploration may recall a particular conversation which took place on April 13th, 1970.

"Hey, we've got a problem here!"

"This is Houston. Say again please."

"Houston, we've had a problem. We've had a main bus B interval."

"Roger. Main bus B interval. OK. Standby 13. We're looking at it."

"OK. Right now, Houston, the voltage is looking good... We had a pretty large bang associated with the caution and a warning here. And if I recall, main B had an amp spike on it once before."

"Roger, Fred."

This exchange took place between Apollo 13 en route to the moon and ground control in Houston and the question that sprang to the mind of the listener was: What exactly, or even roughly, was it all about? The "problem" was in fact that Apollo 13 had just blown up. There is something about the American way of describing things that is singularly impenetrable and, of late, this Houston-ese has been creeping into the computer world with an alarming rate. The reason is simple: nobody has anything interesting to say about computers, but everyone wants to create the opposite impression.

Computers, unlike spacecrafts, rarely go to the moon and rarely blow up. The things they do are relatively common-place, and to state the truth of the situation tends to deprive the speaker of the glamour which he or she may feel to be their due.

The problem is most severe for newcomers to the game. They themselves can not always see through the speechopacity of the experienced computerperson and worse, they have a limited capacity for generating opaque speech, which makes it difficult for them to join in the game. So here, by way of education, is a typical workaday example of how you should, really, explain computers.

We wrote a program. We thought it would work...

"We have approached the problem with a real-world orientation and come to the following conclusions. That the problem as a problem, possessed an implementable structure not limited to the realm of theoretically possible machines but including also, realisable machines. That, of those realisable machines, at least one such machine had been realised in fact and that a mapping of the problem from the abstract domain into the domain of this realisable machine was, in fact, feasible given the right approach. Further, we believed that such a mapping would produce a specific solution which would prove to be both time and space feasible in the new domain. With this in mind we moved at once towards an implementation-achieved type of goal in order to generate a suitable test pattern of theory against a reality-based solution."

... but the program was to big.

"At this stage in the process, run-time parameters reveal that the real-world implementation was, initially, alpha-complex to a degree that imposed constraints. By alpha-complex, if we may define a few terms, we mean that a minimal string representation of the problem with no time requirement for implementation was space-infeasible."

We tried to get it to work ...

"The problem then became one of attempting for a minimax solution in which both the

maximum alpha-complexity and the maximum beta-complexity were both simultaneously held to a minimum compatible with execution in the original problem domain. We were motivated in this by a belief that the problem in hand was at least semi-tractable."

... and it was too slow.

"Moving next to a space-minimal representation with no upper bound to the space requirements revealed a situation in which the implementation was beta-complex, again to an extent that imposed constraints of an unacceptable nature. By beta-complex we naturally mean that a solution based on a minimal time requirement with an unbound space requirement lead to a minimal string representation of the second type."

Unfortunately the manual is not clear ...

"Using paperware look-up we attempted to get a better fix on the specific sub-problem domain by recourse to existing bodies of knowledge whereupon it appeared that the exact sub-problem was one of a class not covered within the general domain of paperware solutions."

... which is funny because we wrote it.

"This produced some cause for internal consultation and investigation with respect to paperware origination in the hope of pre-empting further situations that might be classified as similar."

We could try a different problem ...

"Alternatively, we could go for a minimax solution to both the problems of alfa complexity and beta complexity in which the representing string was also current hardware feasible thus allowing a shift in the initial problem domain into the area of that class of problems which have epistemologically adequate solution representation in current hardware terms."

... but this one has us beaten.

"Given the foregoing remarks, we are inclined to think that the problem may belong to a class of genuinely hard problems for which no epistemologically adequate solutions exists which is both time-minimal and space-minimal due to the problem's alpha-complexity and beta-complexity. Further, should a heuristically adequate representation exist then we doubt that such a representation would genuinely map on to the problem domain in question in a sufficiently thoroughgoing fashion to permit of adequate reliability."

Our invoice will be with you in the morning.

"Related to the foregoing remarks we would note that the paperware solution does exist in relation to the sub-problem of perceived fiscal constraints inherent in a project of this sort and that this solution is both space and time feasible in relation to yourself. And that the sort of, approximate, timescale envisaged is little more than a standard reckoning of twenty-four hours. This particular aspect of the problem may seem semi-hard, but we assure you that it is, in every sense, tractable."

Chris Nylor, © Practical Computing October 1983

HACKER-TOPPEN

Anders Engwall

CC Rider	ELVIS PRESLEY
Flight Of The Foo Bird	THE COUNT BASIE ORCHESTRA (1)
Artificial Intelligence	JOHN CALE
Do The Robot	THE SAINTS
Memories	ELAINE PAGE
Automatic Lover	THE VIBRATORS (2)
Gimme The Car	VIOLENT FEMMES
The Crack	THE RUTS
All Mod Cons	THE JAM
Apparaten Som Visste För Mycket	REEPERBAHN
She Cracked	THE MODERN LOVERS
Loop	THE VELVET UNDERGROUND
Out Of Our Tree	DMZ
Memories Are Made Of This	THE SAINTS
Let's Build A Car	SWELL MAPS
Cracking Up	NICK LOWE
The Kid With The Replaceable Head	RICHARD HELL (3)
Operator	MANHATTAN TRANSFER
Programme	THE ONLY ONES
Pushin' Too Hard	THE SEEDS
This Is Pop?	XTC
Just A Little Bit	THEM
Pink Headed Bug	THE THREE JOHNS
It's So Hard Being A Luser	THE CONTOURS

(1) Från LP:n "The Atomic Mr Basie", och
(atom "Mr Basie") --> T

(2) Finns även discolåt (från ungefär 1975) med samma namn

(3) Replaceable Head <-> man kan göra RPLACA

DVLs tidning utkommer med mellanrum.
(Det här numret (nr 10) skapades den 26/11 3703)s.

Finansiär var:

Linjenämnden för MatNatUtb v UU

Ansvarig var:

Mats Johnson Utgivare

Designers var:

Anders Falk Chefredaktör och skribent

Björn Victor Kulturredaktör och spökskrivare

Legotillverkare var:

Anders Engwall

Beata Sandberg

Mark Crispin (i översättning av A. Falk och B. Victor)

Per TMP Lindberg (i redigering av B. Victor)

Peter, Peter och Lasse

Skef Wholey

Chris Nytor

Tom Smedsaas